

SCÉNÁŘ K PŘÍBĚHU ANNY VONDRÁKOVÉ

1. vstup

Vypravěč

V roce 1941 žila šestiletá Anna Vondráková se svou rodinou v Krahulčí. Její otec byl hospodský a pytlák, což pomáhalo rodině finančně, ale válečné časy přinášely rizika a jedno udání mohlo vše změnit.

pamětnice 07:20 – 7:40

„Tatínka nesoudili, jakože měl zbraň, ale že byl pytlák. A takže on dostal jen 18 měsíců, ale ten strejček byl, ten kmotříček byl v Terezíně a pak byl, já už nevím, některým tomu koncentráku, a tam zahynul.“

Vypravěč

Rodina zůstala bez otce, ale i přes tuto těžkou zkoušku nezůstali bez pomoci. Podporovaly je babičky a místní zaměstnanci masny, kteří je dobře znali.

2.vstup

Vypravěč

Na konci války dorazily do Krahulčí německé jednotky prchající před ruskou armádou a zastavily se u Vondrákových, čímž ohrozily Annu a její rodinu.

pamětnice 14:39 – 14:49

„U nás, protože jsme měli ten dvůr takový velkej, tak tam ty Němci zastavili a tam měli jídlo asi, tam vařili.“

3.vstup

Vypravěč

Jak se fronta přibližovala, Annin otec se rozhodl rodinu odvést na Dobrou vodu. Cestou potkali těhotnou paní Emeritrovou, která potřebovala pomoc.

pamětnice 15:16 – 15:33

„Tak nás tatínek naložil na vůz a dovezl nás na tu Dobrou vodu. A ta paní Emeritrová byla zrovna těhotná a zastavila nás a povídala, jestli bychom jí nevzali sebou, že má strach.“

Vypravěč

Paní Emeritrová byla manželkou německého správce místní masny. několikrát Annině rodině pomohla, když byl její tatínek zatčen.

4. vstup

Vypravěč

Tatínek musel učinit rozhodnutí, které ho těžce zasáhlo. Má pomoci ženě, která mu zachránila život?

pamětnice: 15:34 – 15:56

„Tatínek říká, ‚Já vím, co jste pro mě udělala, ale já vás nemůžu sebou vzít, protože kdyby nás ty Rusy chytli, tak nás postřílí všichni.‘ To si pamatuju, že tatínek celou cestu brečel, říkal, ‚zachránila mi vlastně život a já jí ho zachránit nemůžu.‘“

Vypravěč

Bylo to rozhodnutí, na které tatínek nikdy nezapomněl. A ani Anna, která viděla svého otce zlomeného tíhou situace.

5. vstup

Vypravěč

Po skončení války přišlo vyrovnání účtů. Tatínek Anny byl svědkem jednoho z nejdramatičtějších momentů

pamětnice 17:25– 17:43

Druhej den toho jednoho gestapáka z Jihlavy chytli někde v Jihlavě a toho věšeli u nás před naším domem, tam byl takový ten sloup.“

6.vstup

Vypravěč

Ani po válce se Anně nepodařilo zapomenout. Dětské vzpomínky zůstaly živé, i když by je ráda potlačila.

pamětnice 17:52 – 18:04

„Tam byl veřejný osvětlení a já jsem hrozně ráda četla a nesměla jsem, tak jsem seděla na tom okně a od toho světla jsem četla a pořád jsem ho viděla.

7. vstup

Vypravěč

Příběh Anny Vondrákové zdůrazňuje význam vzájemné pomoci a soudržnosti v těžkých časech. Mír není samozřejmostí, a proto bychom si měli vážit toho, co máme, a být skromní. To je poselství pro budoucnost.